

۱- مکان و فضا

محیط تربیت و یادگیری

مدرسه و خانه از مهم ترین مکان‌ها و فضاهاى مربوط به فرایند تربیت رسمی و عمومی کشور برای حوزه حکمت و معارف اسلامی هستند. باید توجه داشته باشیم که مدرسه و خانه به ساختاری فیزیکی محدود نشوند، بلکه این دو ترکیبی پیچیده از مکان، جو و روابط انسانی و فرهنگی میان افراد حاضر در آن هستند.

مدرسه و خانه علی رغم اینکه از محیط مادی و فیزیکی برخوردار هستند، اما بسیار مهم تر از آن در هم آمیخته با عناصر ارزشی، هنجاری و فرهنگی می باشد، تا جایی که این عناصر تنظیم کننده نوع روابط و معادلات حاکم بر مدرسه و خانه بوده و به اصطلاح سازنده جو و فضای آن هستند.

آنچه که اهمیت مدرسه و خانه را به مثابه محیط های تربیت و یادگیری مضاعف می کند این است که این دو محیط هایی اجتماعی (خانواده به مثابه اجتماعی کوچک) هستند مشتمل بر مجموعه ای از افراد دارای روابط متأثر از اخلاقیات و آداب، که تربیت افراد حاضر در محیط را به شدت تحت تأثیر قرار می دهند.

علاوه بر این مکان هایی که اساساً ماهیتی دینی دارند، بلکه هر مکانی که بستری برای عبادت فردی و اجتماعی در زمینه های نظامی، اقتصادی، فرهنگی و علمی باشد، می توانند محیط هایی برای تحقق اهداف برنامه درسی حوزه حکمت و معارف باشند.

بر پایه توضیحی که از مصادیق محیط های تربیت و یادگیری متناسب با برنامه درسی حکمت و معارف اسلامی بیان شد، مهم ترین ویژگی محیطی که می تواند بسترهای لازم برای تربیت و یادگیری این حوزه ایجاد کند، عبارتست از محیط متأثر از حاکمیت ارزش ها و فرهنگ دینی، برانگیزاننده تعقل و تفکر، برانگیزاننده فطرت و گرایشات معنوی، برانگیزاننده فعالیت های جمعی - عبادی - جهادی، برانگیزاننده قدرت تصمیم گیری مبتنی بر حکمت و اخلاق دینی، برانگیزاننده بصیرت های دانش آموز در مواجهه با چالش ها و مسائل معاصر، برانگیزاننده شادی و نشاط دوره زندگی دانش آموز باشد.

علاوه بر این محیط تربیت و یادگیری این حوزه باید مطابق با معماری اسلامی، پژوهش محوری، متناسب با ویژگی های سنی - جنسیتی - جسمی و روانی دانش آموزان، مجهز به کتابخانه که دارای منابع مربوط به قلمرو تفکر - حکمت و معارف اسلامی، دارای نمازخانه یا مسجد، دارای سالن اجتماعات، اتاق مشاوره، اتاق تشکل ها خصوصاً تشکل های دینی مردم بنیاد همچون تشکل اردوهای جهادی، دارای زمین بازی و ورزش، دارای

استانداردهای زیست محیطی - ایمنی - بهداشتی - روان شناختی، دارای عناصر زیبایی بخش و نشاط آور، بدور از آلودگی های صوتی و هوازی، متناسب با عدم اختلاط جنسیتی و ... باشد.

۲- وسایل و تجهیزات

برنامه درسی حوزه تربیت و یادگیری حکمت و معارف نیازمند برای نیل به اهداف و استانداردهای برنامه درسی خود، نیازمند به وسایل و تجهیزاتی از این قبیل است: کتابخانه مناسب و مجهز به منابع مربوط به قلمرو مهارت های تفکر - حکمت - معارف اسلامی، مجهز به فضایی که بتوان کارهای گروهی و مشارکتی را در آن انجام داد، مجهز به تجهیزات و فناوری های آموزشی مورد نیاز برای اجرای برنامه درسی به شکل حقیقی یا مجازی، دارای آرشیو مناسب از بسته های یادگیری متناسب با تحقق اهداف برنامه درسی این حوزه، برخوردار از واحد اطلاعات و منابع الکترونیکی (مانند کتابخانه دیجیتال و کارگاه رایانه، اتصال به شبکه ملی اطلاعات و ارتباطات)

۳- فناوری ها

ابزارهای موردنیاز برنامه درسی این حوزه عبارتند از: بُرد هوشمند، قلم های چندرسانه ای، پتل هوشمند، ویدئوپروژکتور، بلندگو، رایانه، لپ تاپ، دوربین، تبلت، میکروفن، هدست، چاپگر، اسکنر، LED و LCD تعاملی بزرگ، شبکه و ...